Jsem tu zas a zas - Černý, Mirek

Vždycky, když mě odložíš
jak starý noviny,
přísahám, že je to naposled.
A stačí jenom říct:
"Tak už nezlob se."
A já se zase táhnu jako med.
Ty znáš líp než kdokoli
co nejvíc zabolí,
kam kdy přesně mířit víš,
připadám si jako loutka,
co vodíš sem a tam,
smířenej s tím, kam mě postavíš.

A přesto jsem tu zas a zas
pokornej jak polední stín,
tichej jak mejdan, kterej zhas,
nahej jak bříza bez listí.

Jen v hloubce mýho soukromí
mým tichem vznáší se tvůj hlas,
já vím, že je to pitomý,
a přesto jsem tu zas a zas.
I když mě vztek a zlost
rozpálí do běla,
připadám si jak tvůj míč,
dál věřím, že jsi to snad
jinak myslela,
když tě vidím, všechno zlé je pryč.
Sám si tak připadám
jak vlak bez kolejí,
čekám, kdy se přiblížíš,
i když vím, co na mě čeká
dřív nebo později,
tak či tak mě někam založíš.

A přesto jsem tu zas a zas
pokornej jak polední stín,
tichej jak mejdan, kterej zhas,
nahej jak bříza bez listí.

Vím, že nic moc mě nečeká,
i když tak hrozně toužím krást
z tvých hodin aspoň vteřiny,
a přesto jsem tu zas a zas.